

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 28 września 2012 r.

DOLiS/DEC-923/12/58806, 58808, 58811

dot.: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) w związku z art. 128 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz. U. 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie skargi Pani A. C., reprezentowanej przez Pana D. O. z Kancelarii Finansowo - Prawnej, na przetwarzanie jej danych osobowych przez B. S.A. oraz przez Bank S.A.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

W dniu [...] lutego 2012 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani A. C., reprezentowanej przez Pana D. O. z Kancelarii Finansowo- Prawnej, z dnia [...] lutego 2012 r. W treści skargi pełnomocnik Pani A. C., zwanej dalej Skarżącą, wskazał, że Bank S. A., zwana dalej Bankiem, zawarł ze Skarżącą umowę kredytową w dniu [...] kwietnia 2008 r. Zadłużenie, jakie powstało z tytułu ww. umowy zostało spłacone, a wskutek powyższego - w ocenie Pełnomocnika Skarżącej - wygasł stosunek prawny między Bankiem a Skarżącą. Pełnomocnik Skarżącej podkreślił, że Bank przetwarza dane osobowe Skarżącej bez jej zgody, jak również, że

Skarżąca nie została poinformowana o zamiarze przetwarzania przez Bank informacji objętych tajemnicą bankową bez jej zgody.

Wobec powyższego, pełnomocnik Skarżącej wniósł do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych prośbę o cyt.: „przeniesienie danych osobowych w B. S.A. do części statystycznej – dotyczy umowy kredytowej z dnia [...] kwietnia 2008 r. podpisanej przez Bank S.A. z Panią A. C.”.

W toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Skarżąca zawarła w dniu [...] kwietnia 2008 roku „Umowę nr [...] o wydanie i używanie karty kredytowej Banku S.A.” (dowód w aktach sprawy – karty nr 37 – 41).
2. Bank poinformował Skarżącą pisemnie w dniu [...] stycznia 2010 r. o powstałej zaległości z tytułu ww. Umowy oraz o zamiarze przetwarzania jej danych po wygaśnięciu zobowiązania (pismo w aktach sprawy – karta nr 42), zaś w piśmie z dnia [...] kwietnia 2010 r. Bank wypowiedział Umowę ze Skarżącą oraz poinformował ją o zamiarze przekazania jej danych osobowych do Systemu Bankowy Rejestr prowadzonego przez Związek Banków Polskich. Pismo z dnia [...] kwietnia 2010 r. zostało zwrócone do Banku z adnotacją „nie podjęto w terminie” (pismo w aktach sprawy – karta nr 43).
3. Bank udostępnił dane osobowe Skarżącej do Systemu Bankowy Rejestr prowadzonego przez Związek Banków Polskich w dniu [...] czerwca 2010 r., zaś Skarżąca została ponownie poinformowana o tym fakcie w dniu [...] czerwca 2010 r. (pismo w aktach sprawy - karta nr 49).
4. Skarżąca kilkakrotnie zwracała się pisemnie do Banku o wyjaśnienie udostępnienia jej danych osobowych do B. S.A., zwanego dalej B., oraz do Systemu Bankowy Rejestr, jak również o wykreślenie jej danych z tych zbiorów. Na pisma te Bank udzielał stosownych odpowiedzi (pisma w aktach sprawy – karty nr 3 – 6).
5. Bank udostępnił dane osobowe Skarżącej do systemu B. na podstawie Umowy z dnia [...] czerwca 2001 r. oraz na podstawie art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz. U. 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.) w dniu [...] maja 2008 r.
6. Bank dokonał korekty w systemie B. w dniu [...] stycznia 2012 r. poprzez zmianę daty zamknięcia „Umowy nr [...] (...)” na dzień [...] października 2010 r. oraz usunięcie informacji, iż w związku z powyższą umową zachodzą okoliczności przetwarzania danych osobowych Skarżącej bez jej zgody po wygaśnięciu zobowiązania. B. odnotował powyższą korektę w dniu [...] stycznia 2012 r. Bank poinformował Skarżącą w piśmie z dnia [...] stycznia 2012 r., iż jej dane osobowe nie będą aktualnie przetwarzane w celu oceny zdolności kredytowej oraz analizy ryzyka kredytowego w systemie B. oraz, że jej dane osobowe będą przetwarzane w systemie B. wyłącznie w celach stosowania metod statystycznych (pismo w aktach sprawy – karta nr 60).
7. Bank wykreślił dane osobowe Skarżącej z Systemu Bankowy Rejestr prowadzonego przez Związek Banków Polskich w dniu [...] września 2011 r. oraz poinformował Skarżącą o tym fakcie w piśmie z dnia [...] września 2011 r. (pismo w aktach sprawy – karta nr 57).

8. Aktualnie Bank przetwarza dane osobowe Skarżącej w zakresie dotyczącym „Umowy nr [...] o wydanie i używanie karty kredytowej Banku S.A” w celach statystycznych na podstawie art. 128 ust. 3 ustawy Prawo bankowe.
9. Aktualnie B. przetwarza dane osobowe Skarżącej w zakresie dotyczącym „Umowy nr [...] o wydanie i używanie karty kredytowej Banku S.A” w celu stosowania metod statystycznych na podstawie art. 105 ust. 4, art. 105a ust. 4 i 5 oraz art. 128 ust. 3 ustawy Prawo bankowe.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zwany dalej Generalnym Inspektorem, zważył, co następuje.

Na wstępie należy podkreślić, że Skarżąca - poprzez swojego pełnomocnika – wniosła do Generalnego Inspektora skargę, w której zażądała cyt.: „przeniesienia danych osobowych w B. do części statystycznej – dotyczy umowy kredytowej z dnia [...] kwietnia 2008 r. podpisanej przez Bank S.A. z Panią A. C.”. Z materiału dowodowego wynika natomiast, że Bank – poprzez swoje działania – przywrócił stan zgodny z prawem, bowiem w ramach okresowych czynności korekcyjnych usunął dane Skarżącej z systemu B. i aktualnie dane osobowe Skarżącej nie są przetwarzane w sposób przez nią kwestionowany. Jednocześnie z ustaleń faktycznych wynika, że Bank poinformował Skarżącą o tej okoliczności w piśmie z dnia [...] stycznia 2012 r. Ponadto, Bank usunął także dane osobowe Skarżącej ze zbioru System Bankowy Rejestr prowadzonego przez Związek Banków Polskich, o czym również poinformował pisemnie Skarżącą. Nie budzi zatem wątpliwości, że Bank wypełnił żądanie Skarżącej w tej sytuacji.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor nie może wydać decyzji nakazującej przywrócenie stanu zgodnego z prawem, bowiem skutkowałoby to naruszeniem prawa przez organ do spraw ochrony danych osobowych. Nie jest bowiem możliwe wydanie decyzji nakazującej usunięcie uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych w sytuacji, gdy stan taki już wystąpił, tj. Bank usunął nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącej.

Zwrócić uwagę należy jednak na fakt, iż Generalny Inspektor – wydając decyzję – ocenia stan faktyczny w dacie wydania decyzji. Jakkolwiek bowiem Bank zadośćuczynił żądaniu Skarżącej i aktualnie – tak jak B.- przetwarzają jej dane osobowe w celu stosowania metod statystycznych, to jednak dane te są nadal przetwarzane i legalność tego procesu podlega ocenie Generalnego Inspektora.

Wskazać należy, że Bank przetwarza aktualnie dane osobowe Skarżącej na podstawie art. 128 ust. 3 ustawy Prawo bankowe. Zgodnie z tym przepisem, za zgodą Komisji Nadzoru Finansowego bank może stosować metody statystyczne do obliczania wymogów kapitałowych. Ponadto, także B. przetwarza aktualnie dane osobowe Skarżącej na podstawie przepisów art. 128 ust. 3 w związku z art. 105 ust. 4 i art. 105a ust. 4 i 5 oraz ustawy Prawo bankowe. Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy Prawo bankowe, banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje upoważnione do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: 1) bankom - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych oraz w związku ze stosowaniem metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3 oraz w art. 128d ust. 1, 2) innym instytucjom ustawowo

upoważnionym do udzielania kredytów - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń, 3) instytucjom kredytowym - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie niezbędnym do oceny ryzyka kredytowego konsumenta, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. W myśl art. 105a ust. 4 ustawy Prawo bankowe, banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, dla celów stosowania metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3. Art. 105a ust. 5 ustawy Prawo bankowe stanowi, że przetwarzanie informacji stanowiących tajemnicę bankową w przypadkach, o których mowa w ust. 3, może być wykonywane przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 4, przez okres 12 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania.

Mając na uwadze powyższe przepisy należy wskazać, że zgodnie z art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), pod pojęciem przetwarzania danych osobowych rozumie się jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że Bank i B. przetwarzają dane osobowe Skarżącej w rozumieniu ww. przepisu. Legalność przetwarzania danych osobowych Skarżącej winna zatem zostać oceniona na gruncie art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Zgodnie z tym przepisem, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

W ocenie Generalnego Inspektora przetwarzanie aktualnie danych osobowych Skarżącej przez Bank oraz B. w celu stosowania metod statystycznych znajduje uzasadnienie w przepisach ustawy o ochronie danych osobowych. Przepisy ustawy Prawo bankowe wypełniają bowiem przesłankę legalności z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którą przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Nie można zatem w tej sytuacji uznać, że proces przetwarzania danych osobowych Skarżącej jest niezgodny z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych.

Konkludując powyższe stwierdzić należy, że Bank usunął uchybienia w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącej. Ponadto, Bank i B. przetwarzają aktualnie dane osobowe

Skarżącej zarówno zgodnie z jej żądaniem, jak też na podstawie art. 128 ust. 3 ustawy Prawo bankowe, co wypełnia przesłankę legalności z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Jeżeli zaś w ocenie Skarżącej Bank – poprzez swoje działania – naruszył jej dobra osobiste, to ochrony z tytułu tego naruszenia można dochodzić przed sądem powszechnym na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. 1964 r. Nr 16, poz. 93 ze zm.) oraz ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 1964 r. Nr 43, poz. 296 ze zm.).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.